

Niels Jacob Nielsen, sum býr í Fuglafirði og er trúboðari, hevur saman við stýrunum fyrri miðsmissionssamfelagnum í Fuglafjarðar prestagjaldi ábyrgdina av felags miðsmissionsvíkuni, sum er í ítróttarhøllini á Kambsdali á Hvítusunnuni.

—Miðsmissionsvikurnar í byggunum kring oynda eru frá hálvum októbur og fram til endan av apríl, tó við steðgi um jólini og á páska. Felags miðsmissionsvikan markerar endan á miðsmissionsvíkunum, og vit hava altíð felags miðsmissionsviku á Hvítusunnuni. Hetta hava vit havt síðani 1983. Triðja hvørt ár er hon á Kambsdali, tá eru tað miðsmissionssamfeløgini her í prestagjaldinum, sum hava ábyrgdina. Tá møtini eru í ítróttarhøllini í Runavík, eru tað miðsmissionssamfeløgini í Nes prestagjaldi, sum hava ábyrgdina, og tá møtini eru á Skála, eru tað tey í Sjóvar og Eiðis prestagjöldum, sum hava ábyrgdina.

—Vit lögdu fyrri við bønarmøtum í Gøtu mánaðskvöldið og týskvöldið. Mikukvöldið vóru vit í Leirvík, hóskvöldið í Fuglafirði, og frá friggjakvöldinum og til 2. hvítusunnudag eru vit í ítróttarhøllini.

Trúboðin sigur, at nógv fólk vitja stevnuna. Í hvítusunnudag seinnapart er felags sunnudagsskúli, og tá plagar at vera stúgvandi fult. Hann heldur, at til nógv av tiltøkunum koma meiri enn 1500 fólk, og um ikki ársmyndir hjá heimamissionini og ársfundurin hjá sjómanskvinnurungunum lógu ávíkavist fyrsta víkuskiftið og mitt í mei, so kundi hugsast, at talið var uppfatur hægri.

—Hesi trý tiltøkini eru tær triggjar størstu mynstingarnar hjá okkum, og tað er ikki óhugsandi, at tað hevur við sær, at tað ikki liggur fyrri hjá øllum at koma til alt, nú tær eru so tættar.

So nógv fólk leita sær til Klaksvíka á samfelagsmøtini hjá Brøðrasamkomuni á Hvítusunnuni, at pláss er ikki í Betesda, og tá kemur ítróttarhøllin væl við. Myndin er frá møtunum í fjør. Mynd jan

Endamálið

Niels Jákup Nielsen undirstrikur, at málið við slíkum tiltøkum er tað sama, sum tað altíð hevur verið:

—Vit kunngerá gleðiboðskapin um Kristus til frelsu og til uppmuntring. Tað koma nógv fólk á møti, sum vit annars ikki síggja, og vit hava nógv dømi um fólk, sum eru andaliga vakt á slíkum stevnu og sum síðani eru umvend.

—Sjómanskvinnurungarnir í allari oyndi syrgja fyrri einum drekkamunni hvørt kvöld, og tá er tað hugnaligt og lívgandi at tosa við gamlar vinir, sigur Niels

Jákup Nielsen, sum gleðist yvir, at tað framvegis er soleiðis, at øll ættarliðini savnast undir sama taki at hoyra sama boðskapin:

—Leygarkvöldið hava vit eina serliga undgómsslútu, og tá koma fleiri hundræð ung fólk saman. Tað er ein veldugur forrættur hjá okkum at síggja so nógv av tí unga fólkinum vera savnað um Guds Orð.

Brøðurnir í Klaksvík

Samkomurnar av brøðrum hava ikki eina miðsavnada leiðslu, sum heimamissionssamfeløgini hava, umframt at tey hava lokalt stýri.

Men hóast brøðurnir ikki eru sentralt stýrdir, so liggja stóru tiltøkini hjá teimum ymsu samkomunum kring landið í rættliga føstum rammum. Í novembur eru samfelagsmøtir í Havni, á páska eru samfelagsmøtir í Eysturoy og Suðuroy, og á Hvítusunnuni eru samfelagsmøtir annað hvørt ár í Vági og annað hvørt ár í Klaksvík.

Í ár eru møtini í Klaksvík, og har rokna tey við nógvum fólki:

—Samfelagsmøtini byrja við bønarmøti í Betesda friggjakvöldið, og har verður eisini uppbyggjargjaldur.

Leygarkvöldið og Hvítusunnudagarnar eru vit í ítróttarhøllini, greiðir Jógván Gerðalið frá. Hann er ein av teimum, sum næstan minnst aftur til tey fyrstu samfelagsmøtini, sum vóru í Klaksvík fyrri meiri enn sjeiti árum síðani.

—Fyrirreikingarnar til møtini hava verið í gongd leingi. Serlig bønarmøti hava verið í Betesda fyrri møtunum, innbjóðingar eru bornar í hvørt hús saman við eini traktat, og fólk syrgja fyrri at hugna um heima hjá sær sjálvum og at eiga inni til at sýna gestum blóðskap.

—Á møtunum leggja vit stóran dent á at kunngerá evangelið, soleiðis sum tað er sett fram í Nýggja Testamenti. Men vit leggja eisini stóran dent á at njóta samfelagið við hvønn annan og við tey, sum koma at vitja okkum.

Tað velst eitt sindur um veður og vind, og í Klaksvík noyðast tey eisini at liva við, at eingin ferðing er millum meginlandið og Klaksvíkina í Hvítusunnudag, men tey rokna vanliga við, at tað koma kanska eini 400 fólk aðra staðni frá úr landinum enn úr Norðoyggjum og til samfelagsmøtini.

—Tá vit bjóða til møtini heita vit á tey, sum ikki vita sær innivist, um at boða frá, og tað eru tey, sum gera tað. Tað eru mong dømi um fólk, sum av fyrstan tíð bóðu um innivist og sum gjørdust so tætt knýtt at teimum, tey bjóðu hjá, at tað á hvørjari samfelagsstevnu síðani, og kanska í sambandi við onnur høvi eisini, gjørdist náttúrligt at búa í sama stað, sigur Jógván Gerðalið,

sum sjálvur hevur havt somu samfelagsgestir í mong, mong ár.

Úrtøkan

Á samfelagsmøtunum í Klaksvík bera menn úr ymsu samkomunum kring landið orðið fram. Tað plagar altíð at vera eitt stórt felags kór, og soleiðis verður tað eisini í ár. Sangarar úr Eysturoy, Havni og Klaksvík fara at manna eitt kór, sum fer at telja omanfyrri hundræð sangarar.

Hvat fært tú burturúr slíkari stevnu?

—Eg fái nógv burturúr, men tað er ikki altíð so lætt ítekiliga at vísa á, hvat tað er, sum liggur eftir. Eg gleði meg til stevnuna, eg nýti hana, meðan hon er, og eg gleðist um tað, sum eg havi upplivað, langt eftir at hon er liðug. Tað kennist signað og søtt fyrri sál og sinni, sigur Jógván Gerðalið.

Hann gleðist eisini yvir, at tað framvegis ber til at savna øll ættarliðini saman:

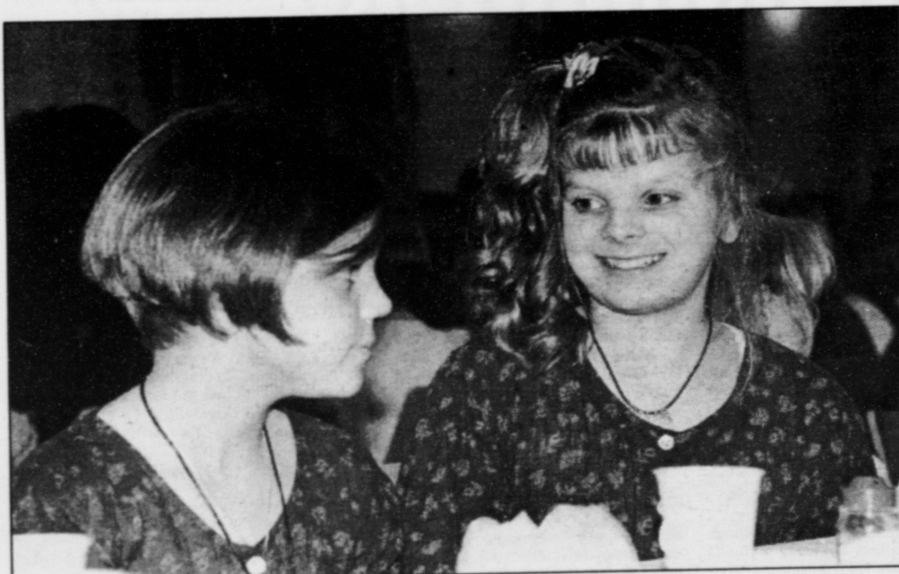
—Tey ungu eru ófør at koma til vanliga møtini. Seinni um kvöldarnar er sanglæta, serliga ætlað teimum ungu, og har kemur nógv fólk saman.

—Tá tú hevur verið við í mong ár og ert vorðin eldri, so kanst tú ikki rokna við, at tey ungu uppliva slíka stevnu á sama hátt, sum tú gerst, men eg havi tað trúgv og tað álit, at tey eisini verða signað, og at tað, sum verður boðað, eisini ber ávøkst í teimum ungu sinninum og hjørtunum.

Stórt náttúrðaborð

Seinnapartin 1. hvítusunnudag, tá møtið er liðugt, verður ein náttúrðabiti bjóðaður øllum. Talan er um stóra máltíð, tí teir í Betesda siga, at seinnapart 1. hvítusunnudag eru vanliga flest fólk á møti. Tá er høllin stúgvandi full.

Brøðrasamkomurnar hava ofta vitjan av útlendskum talarum, men vanliga eru teir ikki á samfelagsstevnunum. Hesa ferð er Tom Roberts av Bahamaoyggjunum í Klaksvík um Hvítusunnuna. Hann fer at tala á møtunum 2. hvítusunnukvöld.

Frá barna- og undgómsslútu í Betesda. Mynd jan

Myndirnar eru gjørdar av Jógváni Gerðalið, sum er ein av teimum, sum næstan minnst aftur til tey fyrstu samfelagsmøtini, sum vóru í Klaksvík fyrri meiri enn sjeiti árum síðani.